

Əvəz Mahmud Lalədağ

Gəlişin duyulur, a nazlı bahar

Gəlişin duyulur, a nazlı bahar,
Gəl oxşa çölləri xoş nəfəslə.
Axsın dodağından şirin laylalar,
Oyansın təbiət həzrin səminlə,
Gəl oxşa çölləri xoş nəfəslə.

Sənin gəlişində na təmtəraq var,
Gəl çəpsin atını doli dağ səli.
Gəl, mənim sevimli gənciyim, bahar,
Gəl bəzə yenidən çəmənə, çöllü,
Gəl çəpsin atını doli dağ səli.

Gəl açsın qönçələr bahar çiçəyi,
Ötsün budaq-budaq bağçada quşlar
Bizi darıxdır qışın köynəyi,
Gəl, dağlar geyinsin yamyaşıl paltar,
Ötsün budaq-budaq bağçada quşlar.

Gəl ki, gülüşündən şəkər süzüləsin,
Gəl səxim söyüdlər göyərəsin yəna,
Gəl ki, pişvazına güllər düzüləsin.
Hər canlı könüllünü bağlamış səna,
Gəl səxim söyüdlər göyərəsin yəna.

Bahar, sən gələndə oynayırsan torpaq,
Dağda şimşək çıxır, göy nərə tapır.
Yerdə ot göyərir, ağacda yarpaq.
Duman göy otları mirvari səpər,
Dağda şimşək çıxır, göy nərə tapır.

Səmədə cərgəyə buludlar axır,
Elo bil səhildən buz qopub gedir.
Torpağın üstünə yeni gül çıxır,
Çən-duman dağları bir də səhrə edir.
Elo bil səhildən buz qopub gedir.

Üfüqdən aramla boyların günəş,
Yasəməm oynayırsan, nargiz əl çalır,
Lalənin yanağı atəşir-atəş,
Könül bu hikmətdən min lühəm alır,
Yasəməm oynayırsan, nargiz əl çalır.

Götir bahar

Xoş gəlmisin
Qədəmlərin
Çox Mübarək

ay baharım.
Gəl mənimlə bu dərddi çək,
ay baharım.
Üzür məni hicran dağı,
Qaytar mənə Gözəldəgi,
Uluların uyuduğu o torpağı,
ay baharım!
Gəl, əsirin intizarım,
ay baharım.
Fərəh, sevinc gətirərdin
Obamıza, elimizə.

Şirin gülüş gətirərdin,
bizim könül evimizə.
Qayıt yənə o çəqlərə,
Bizə təzə nübar gətir.
Harda yaxşı nə var, gətir.
Bircə udum dağ havası,
Bircə qurtum bulaq suyu,
Bir çəngə də bulud gətir.
Qatıq gətir, qaymaq gətir,
Süzmə gətir, qurud gətir,
Əyriqərdən kəklükotu,
Yərimədən qar çiçəyi.
Yərgələndən yarıçiyəyi,
Göbəkdəyən şirin yemlik,
Üçtapadən quşəppəyi,
Bir dəstə də Novruzgülü
Bir də mənə gənclik ili
Gətir, bahar...

Darıxdır, tez gəl, bahar.
Şələlə saçlarını uzatsın,
Pöhrələr böyülsün, ərsəyə çıxsın.
Açılsın güllərin qönçəsi,
Nişanlı qızların xoşbəxti tək.
Çoxsuz məhəbbət dolu ürək.
Nur ələnsin göy otların üstünə,
Artılar şəbnəmi içsin
Çiçək piyalələrdən.
Qızlar çəlağ toxusun
Qırmızı lalələrdən.
Gözəllik yağır üzündən, gözündən
Çürək ətri gəlir səndən.
Səndə təzə nübar, şirin bar,
Sevdi ələmi var.
Səndən doymaq olarmı,
Səna bərabər varmı?

Qar çiçəyi

Qarçiçəyi haray salır,
Novruz gəlir, Novruz gəlir.
Buludların gözü dolur,
Novruz gəlir, Novruz gəlir.

Günəş yera göz-qaz atır,
Şimşək dağda at oynadır.

Çölə-düzə xəbər çatır,
Novruz gəlir, Novruz gəlir.

Əriyir qar, keçir boran,
Yapıncıdan çıxır çoban.
Qəh-qəh çəkib güllər hər yan,
Novruz gəlir, Novruz gəlir.

Gəldin

Qışın köynəyini cıran baaharım,
Çəmənimə gəldin, çöllümə gəldin.
Sənsiz darıxdı göy yaylaqlarım,
Yaylağıma gəldin, elimə gəldin.

Çöllər yaz ətrli küləklə doldu,
Bağların qucağı çiçəklə doldu.
Ürayım yenidən diləklə doldu.
Yayıbaş sonalı gölməyə gəldin.

Gəldin saçaqlandı nərgiz, yasəməm,
Səmtini dayışdı dağda duman, çən.
Yemliyə, yarıpza tamarzəyin mən,
Göbələk dəymirdi dilimə, gəldin.

Çaldığımız

Çox şeylərin özü yaxdur adı var.
A Çaldığımız, Buzovyalın qırovu,
Ülük baba buraxmadı bir ovu,
Xidməti pişiklərin murrovu,
Qovurğanı kirkirədə çəkərdik,
Qovudunu şirin südə tökərdik.

A Çaldığımız, "bacu-bacu" çatanda,
El-obamızı qəm-qüssəni atanda,
Göyün gözü xumarlanıb yatanda,
Biz də durub ağacatı yallarıq,
Bacalardan uzun torba sallarıq.

Süfrəmizdə yeddi lüyün olardı,
Cavan qızlar suya yənə salardı,
Çoxlarının bəxt ulduzu yanardı,
Mürşü vurub gözümüzü yumardıq,
Sübhədən durub su üstünə cumardıq.

Əlimizi, üzümüzdü yuyardıq,
Cibimizə bulaq daşı qayardıq.
Bədnəzərin baxışını oyardıq,
Ağırlığımız, uğurluğum tökülsün
Canımızda olan dərddlər çəkilsin.

Olur

Əcəb toy-bisatdır sənin gəlişin,
Təbəssüm dodağın həmdəmi olur.

Al yanaq qızların şirin gülüşü,
Sevan könüllərin məhəmi olur.

Günəşin zərrəsi qızdırır yeri,
Budaqlar, pöhrələr bir boy da artır.
Torpağa qarışır məhəbbət təri,
Səninlə arcular vüsala çatır.

Daha purlaq olur sübhün çırağı,
Qoyur əməllərin dağı dağ üstə.
Bağbanın nəfəsi isidir bağı,
Yüz yarpaq göyərir hər budaq üstə.

Çəmən sürmə çəkir qar sularından,
Bir Çoban bayatı mələyir tütək.
Dağların o zümrüd yamaclarından,
Sürülər asılır boyunbağı tək.

Gözəlləşsin

Açılsın baxçanın, bağın bənizi,
Muncuq tumurcuqlar cavahirləşsin.
Bürüsin bağları quşların səsi,
Nəgmə gözəlləşsin söz gözəlləşsin.

Ana təbiətin xoşbəxti qızı,
Elimə, obama ülvüyyat versin.
Elin mərənc qızı, xoşbəxti qızı,
Bu ana yurduma min zümrət versin.

Şairin dilində söz təzələnsin,
Fikirlər, sevinclər, gülüşlər təzə.
Baxış təzələnsin, göz təzələnsin,
Gədəşlər, gəlişlər, görümlər təzə.

Bahar gələndə

Həyatda, bacada tonqal çatlır,
Ağırlıq, uğurluq oda atılır.
Yel qanadlı olar ağac atılır,
Bahar gələndə.

Kin əriyər, küsülülər bərqəşir,
Şadlıq, sevinc bir-birinə qarışır.
Duyğularım gözəlliyə qovuşar,
Bahar gələndə.

Qışın ağı cunası zirvədə qalar,
Boyaq buludların gözəlləri dolar.
Təbiət səzində min hava çalar,
Bahar gələndə.

Şələlə nazlanar, çeşmə çağlayar,
Qayalar köklüyə xına saxlayar.
Ellər yaylaqlarla ülfət bağlayar,
Bahar gələndə.

Bülbül çuşa gələr, qartal qıy varar,
Marallər ünnəşib gədikdə durar.
Səllərin atını dərslər yorar,
Bahar gələndə

Göyün bəxəti torpağa axar,
Ay Yerin hüsnünə həsrətə baxar.
Xəyalın ələmin səhrinə çıxar,
Bahar gələndə.

Küləyin sığılı telimədə qalar,
Çiçəklər çəmənə bəyşim olar.
Yarıpçı bulaqlar layımlar çalar,
Bahar gələndə.

Əşqimə nəzər yapar yağış,
Könüllümü bəzəyər sevgi naxış.
Canıma od salar bir qız baxış,
Bahar gələndə.

Könüldəndən nələr keçir

Sübhün şəfəqi yana üfüqün yananğında,
Günəş gözəl görünə qızıl çanağında!
Saçaq-saçaq telini səpə yerin üzünə,
Göylərin xoşqatını torpaq təpə gözünə.

Bahar yaşıl səvətini yul-yumacına,
Göyün bağı deşilə, açılma nurlu bacına.
Nur ələmə yuyula dağ-baxçanın bənizi,
Gülüstana bürüyə gözəlliyin dənizi.

Ağaclar köynəyini suya çəkib qurudu,
Torpağın üzü gülsə, dərdd-qəmı unudu.
Şirin yemlik, əvəllik cücərə, çaxa üzə,
Yarpaq ağbalıdır ola sularında üzə-üzə.

Daşların ağcırkanı sığıllayın sərin meşə,
Quşqulğun tacında xumarlanma inci şəhər.
Baldırğın özkəlləyə, qanaqlı həvəyə gələ,
Quşəppəyi şivləyə, göbələk yeri dələ.

Qatəqəyi, mərvəci, kişni yeməli ola,
Bu sevincəndən, fərəhdən güllərin gözü dola.
Səmə, cırs gətirə Narxəmənin gədəsi,
Yamancı dadlı olar cincilimin kətəsi.

Səbzə də özge əlam, qırxubəgümə qatəsan,
Küllü sacın altında bir gün ocaq qatəsan.
Kəzə bışirən qızıl əlaqə saxlayasan,
Təzə nəhrə yağışla kətəni yağlayasan.

Nəçəsinə gücürüb yollanəsən suya ilə,
Kəstənin yağdı məna, üt-bəşini batıra.
Boz sürülər yaylağın sinəsinə suya ilə,
Dələmə torbaları təmiz-təmiz yuyula.

Nənlər süd soralar gərdəklə namlərdə,
Bin-bəxətə qayınayr nənlər olan yerdə.
İgid ərlər-oğullar baharın oğlan çəgi,
Halal cəhmət təriylə yofururlar torpağı.

Ana torpaq güc verə, toxum çatlaya yerdə,
Möcüzəli bir ələm açılma pərdə-pərdə.
Torpaq halallıq sevir, torpaq halaldən, halal,
Qayğını torpağa çək, səvətini torpaqdan əl.

Sən torpağın bətinə bir cəvahir salarsan,
Əvəzində torpaqdan min cəvahir alarsan.
Günəş yeri sən görüb salamlaya baharı,
Əriyər könüllərin intizarı, qubarı !..

